

Мързеливата мома

(Народна приказка)

Имало една много красива, ала мързелива мома. Тя живѣла съ старата си майка. Всичкото имъ богатство била една кучка. По цѣлъ день момата стояла въ кжщи и нищо не работѣла. Хората ѝ се смѣли и я подканѣли лѣтъ да работи, а тя само си поспивала и пладнувала на сѣнка. Веднѣжъ съсѣдкитѣ ѝ я повикали да женатъ просо, но тя имъ казала:

— Защо ми е просо? На зима мама ще умре, кучката ще убиемъ, а пъкъ азъ ще се ожения.

И момата не отишла да жене просо.

Минало се лѣтото. Дошла зима страшна. Всички хора се прибрали въ кжшитѣ си, ядѣли отъ това що събрали прѣзъ лѣтото. Прибрала се и мързеливата мома въ кжщи. Тя не се оженила, защото била мързелива; майка ѝ не умрѣла и кучката не убили. Стоели, стоели и огладнѣли. Това било по Коледа. Върѣлъ селото на мигданя писнала гайда и се залюлѣло вито хоро. Съсѣдкитѣ ѝ отивали на хоро. Мързеливата мома ги видѣла прѣзъ прозореца и ги запитала:

— Кждѣ отивате?

— Огиваме на хорото, отговорили тѣ.

Азъ пъкъ си помислихъ, че отивате да жънете просо, та и азъ да дойда, казала мързелуша.

Съсѣдкитѣ ѝ се засмѣли и заминали.

Който лѣтъ подъ сѣнка пладнува, той зимѣ гладува.

В. Василевъ.